

18. februar 2016

**Åbent brev til Beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen
og Beskæftigelsesordførerne i Beskæftigelsesudvalget.**

Ang. syge borgeres retssikkerhed, medbestemmelse, forværring af helbredstilstande og
bedømmelsen af Sygedagpengereformen.

Vi takker for svarene Beskæftigelsesministeren har givet, ikke bare os, men også Finn Sørensen og Torsten Gejl, og vi er taknemmelige for at ministeren har forsikret os om, at han hører os, og læser vore breve. Derfor har vi også mod til endnu engang at henvende os.

Desværre kan vi udlede af de svar ministeren har givet, at Folketinget og Ministeren tilsyneladende er uvidende om, hvorledes Sygedagpengereformen bliver forvaltet i praksis i kommunerne.

Det var også derfor at vi stiledede vort brev direkte til jer i første omgang.

Beskæftigelsesministeren skriver i svaret til os:

"Først vil jeg gerne slå fast, at beskæftigelsesindsatsen i kommunerne ikke må forværre den enkeltes helbredstilstand – klarere kan det ikke siges. Indsatsen må og skal tage de nødvendige individuelle hensyn."

I svaret til Finn Sørensen EL på spørgsmål nr. 200 (alm. del):

"Det er kommunerne, der administrerer beskæftigelseslovgivningen. Borgernes retssikkerhed er sikret ved, at en borger kan klage over kommunens afgørelser til Ankestyrelsen. Herudover kan borgeren indbringe sagen for domstolene. Borgeren kan desuden klage over selve sagsbehandlingen, til kommunen."

Torsten Gejl ALT på Spørgsmål nr. 78 (BEU alm. del):

"En ekstern evaluering af samarbejdet mellem kommuner og regioner om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering viser, at 81 procent af de 69 adspurgte kommuner vurderer, at samarbejdet om den sundhedsfaglige rådgivning, der leveres af sundhedskoordinatorfunktionen, fungerer godt eller meget godt. Ingen kommune vurderer samarbejdet, som dårligt eller meget dårligt."

At måle resultatet af Sygedagpengereformen ud fra kommunernes vurderinger, er, med al respekt, som at sætte ræven til at vogte høns.

I facebookgruppen 'Syge Siger Stop!' har vi lavet en brugerundersøgelse blandt 100 af de, der har mærket konsekvenserne af disse vildledninger af Folketinget. Den har INTET kostet, men gav et meget klart billede af langtidssygemeldtes oplevelse af sagsbehandlingen i systemet.

Vi stillede 9 spørgsmål, bl.a. om alder, køn, hvor længe folk havde været sygemeldte og om de havde fået en diagnose.

På spørgsmålet om **Hvor tilfreds er du med din sagsbehandler?** svarede 54 % at de ikke var tilfredse, eller slet ikke tilfredse.

Da vi spurgte: **Hvor mange sagsbehandlere har du haft, mens du har været sygemeldt/i systemet?** Svarede 25 % at de havde haft mere end 10.

Over 76 % svarede Nej eller Delvist på: **Er dine læge(r)s erklæringer blevet anerkendt?** og af dem svarede 83 % sagsbehandleren eller rehabiliteringsteamet da vi spurgte **Hvis Nej og Delvist - hvem har ikke anerkendt dem?**

Til slut spurgte vi: **I hvor høj grad har du selv kunnet være med til at bestemme, hvad der skulle ske?** 36 % svarede Slet ikke, 34 % svarede ikke meget og 22 % svarede delvist.

Desværre viser vores forespørgsel, at ministeren enten taler mod bedre vidende, eller at de undersøgelser kommunerne laver og sender til ministeriet, enten ikke er sandfærdige – eller

at de, som i alle andre tilfælde – er blevet udsatte for spin.

Når så mange har haft mere end 10 sagsbehandlere, at 76 % har oplevet, at de lægeudtalelser eller de diagnoser de har fået er blevet fejlet af bordet af sagsbehandleren eller rehabiliteringsteamet, og 70 % mener at de har haft meget lidt, om nogen, indflydelse på deres eget forløb, vidner det om en meget høj grad af meningsløshed. Det viser desværre også, at der er en klar tendens til at kommunerne ikke overholder lovgivningen.

Oplevelserne, blandt de langtidssyge, er desværre gang på gang, at deres helbred forværres i udstrakt grad, af de arbejdsevnefremmende tiltag, de bliver udsatte for af kommunerne. Flere har endda oplevet at det har påvirket deres sag at de har kommunikeret på Facebook, hvor de har søgt hjælp og bistand fra ligesindede. Også selve sagsbehandlernes baggrunde for at løse opgaverne er den gal med.

"Mange steder er op til 50 % af sagsbehandlerne end ikke uddannede socialrådgivere – og op mod 40% af resten, nyuddannede. Det er kort sagt ved at gå helt galt med fagligheden mange steder – og som konsekvens heraf sejler både borgernes retssikkerhed og målet med indsatsen!" Skriver Mette Valentin, *Tidl. medlem af HB i Dansk Socialrådgiverforening. Tidligere Regionsrådsmedlem i Region Syddanmark & Medlem af Danske Regioners Social & Psykiatriudvalg. (2010-2014). Socialrådgiver med mere end 20 års erfaring. BA i Socialt arbejde, Diplom i offentlig Ledelse, Diplom i Kommunikation og coaching, samt bl.a efteruddannelser indenfor konfliktmægling og voksenpædagogik.*

Kommunerne overholder ikke lovgivningen.

Vi sigter især til **Grundlovens Kapitel 8**

Der handler om borgernes rettigheder:

§ 75, der handler om retten til at få et arbejde man kan leve af, og, hvis man ikke kan det, at man har ret til hjælp fra det offentlige.

§ 77, der handler om retten til at ytre sig.

§ 78 – retten til at danne foreninger.

Og Straffelovens Kapitel 16:

Der handler om offentlige myndigheders strafansvar vedrørende:

§ 146. – uretfærdige afgørelser og skærpende omstændigheder, hvis det er forsætsligt og fører til velfærdsfortabelse.

§ 150. Offentlige ansattes ansvar.

§ 151. Offentlige lederes ansvar.

§ 152. Videregivelse af fortrolige oplysninger.

§ 152 a. Videregivelse af fortrolige oplysninger, også for 'andre aktører'

Vores retssikkerhed er ikke eksisterende. Som vi skrev i forrige brev har vi hverken de økonomiske, eller de helbredsmæssige ressourcer der skal til for at køre sager for domstolene.

Ankestyrelsen er overbebyrdet med sager, og er mest til for kommunernes skyld. Det fremgår meget tydeligt af en afgørelse, hvor Ankestyrelsen først pålagde kommunerne at efterbetale

sygedagpenge, der var stoppet ulovligt, men senere omgjorde sin egen beslutning, så afgørelsen kun gælder fremadrettet. Klager til Kommunens Borgmester og Jobcenter leder er som at slå vand på en gås – vi bliver ikke hørt.
Derfor henvender vi os til jer.

I underskriftindsamlingen: 'Syge borgere skal behandles med respekt og værdighed' (som fra d. 22. januar og til nu har samlet 1819 underskrifter) har vi fremsat 11 punkter, som for størstedelen ville være udgiftsneutrale, men som for os, ville betyde al verden til forskel.
Vi beder om at:

Udtalelser fra læger og eksperter, heriblandt lægeattester og udtalelser fra Psykologer bliver respekteret, som værende et endegyldigt bevis for arbejdsevne, eller mangel på samme, og at den vurderes hvert år.

Der oprettes et uvildigt Bisidder organ, der kun er til for at vejlede og bistå borgeren, i hver kommune.

Det entydigt bliver gjort klart at optagelser af samtaler med kommunen er lovlige.

Jobafklaringsforløb, ressourceforløb og arbejdsprøvnings begrænses til et minimum, og de maksimum kan vare et år, forlængelse herudover afhænger af borgeren.

Sygedagpengereformen erstattes af en mere respektfuld og værdig ordning, med fokus på den enkeltes behov og ønsker, og at sygedagpengene ikke kan ophøre før anden ordning er tiltrådt - d.v.s. fleksjob eller førtidspension ~ 22 ugers reglen ophæves.

Der enten sættes en nederste grænse for arbejdsevne på 6 timer om ugen, er arbejdsevnen under dette, er det den sygemeldtes ret at vælge førtidspension uanset alder.
Eller at der indføres en basisydelse uden modkrav til alle syge, uden udløb, med ret til at arbejde op til 15 timer pr. uge efter eget ønske og formåen.

Udlisiteringer til private aktører gennemgår et kvalitetstjek én gang om året. Der oprettes 'smiley' ordninger, som bedømmes af brugerne. Eller at private aktører helt udfases.

Der indføres en 'svar' garanti fra kommunen til borgeren på maksimum 1 uge, herefter kan kommunen indberettes til Regionen, og der kan falde bøder.

Der indføres udvidede åbningstider for telefoniske henvendelser til kommunen og sagsbehandlerne.

Der indføres fri proces og gratis advokathjælp til syge borgere der klager til Ankestyrelsen og/eller domstolene

Vi mener at Kommuner og Stat er pligtige til at overholde gældende lovgivning, ligesom borgerne er det. Hvad er ministerens og beskæftigelsesordførernes holdning til dette?

Med venlig hilsen
Birgit Holm-Petersen, talskvinde for 'Syge Siger Stop!'